

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 116/2020
21.05.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац, Драгане Маринковић, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиоца Града Ниша, кога заступа Градско правобранилаштво Града Ниша, против туженог АА из ..., кога заступа Саша Милосављевић, адвокат из ..., ради иселења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1906/19 од 16.10.2019. године, у седници одржаној 21.05.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1906/19 од 16.10.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1906/19 од 16.10.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П 12299/16 од 28.11.2018. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени да пословни простор у ... у ул. ... бр. .. на кп. .. КО ..., ближе описану у том делу изреке испразни од лица и ствари и у исправном стању преда тужиоцу на управљање и коришћење. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован евентуални тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени да наведени пословни простор испразни од лица и ствари и у исправном стању преда тужиоцу на управљање и коришћење сразмерно његовом сувласничком уделу и омогући да тужилац уведе у непосредну државину законске наследнике бившег власника и тиме поступи по делимичном решењу Агенције за реституцију. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 1906/19 од 16.10.2019. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужилац је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права на основу члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП ("Службени гласник РС" 72/11... 55/2014), Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. ЗПП јер примена чланова 13, 20. и 70. став 4. Закона о основама својинскоправних односа није спорна у судској пракси, а тужилац уз ревизију не доставља одлуке којима је на другачији начин решено ово правно питање.

Ревизија није дозвољена ни као редовна.

По члану 403. став 3. ЗПП, ревизија је дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијаног дела прелази динарску противвредност од 40.000 евра, односно 100.000 евра у привредним споровима, по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради исељења поднета је 13.12.2016. године. Вредност предмета спора је 500.000,00 динара.

С обзиром да је вредност побијаног дела правноснажне пресуде испод 40.000 евра, у динарској противвредности, то је изјављена ревизија недозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа
судија
Звездана Лутовац,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић